

kaler, i dybe Kældere, som der findes rundt om i Hovedstaden? Det er efter min Mening aldeles uforsvarligt, at Bevillingsmyndigheden tillader, at saadanne Lokaler fremdeles benyttes til Beværtninger.

Endvidere skal jeg nævne, at man i København fremdeles giver Bevillinger, der gælder for Livstid. Overalt i det ganske Land er man gennemgaaende gaaet til en Bevillingstid paa 5 Aar, og det viser sig ogsaa, at det er af største Vigtighed, at man saaledes er gaaet til kun at give Bevilling paa 5 Aar. Havde man gjort det samme her i Hovedstaden, saa vilde man i mange Tilfælde ikke have haft nødtigt at anstrenge sig for at faa en Beværter fradømt sin Bevilling; saa vilde man simpelt hen, naar en Bevilling var udløbet, kunne have nægtet at forny den og dermed have været færdig med vedkommende, og man vilde have været fri for at skulle appellere til Politiet og Domstolene for at faa en saadan Beværtnings Drift standset. Dersom Kommunalbestyrelsen ogsaa her i Hovedstaden havde gjort det, der efter min Opfattelse var dens Pligt, vilde Forholdene være bedre paa dette Omraade. Jeg vover at sige, at det i dette Tilfælde er Kommunalbestyrelsen, der har forsømt sin Pligt, idet den ved at følge det øvrige Lands Eksempel og sætte en kort Bevillingstid vilde kunne bevirke, at de, der har disse Forretninger, kom til at drive dem paa en moralsk forsvarlig Maade; men dette har den forsømt, og det mener jeg bør paatales. Københavns Kommunalbestyrelse er ikke uden Ansvar for, at Forholdene er saa frygtelige, som de er her i København, og den bør vide, at den ikke er uden Ansvar derfor. Man maa haabe og ønske, at Kommunalbestyrelsen vil føle dette Ansvar og ogsaa vil søge at raade Bod paa de daarlige Forhold, der her eksisterer, paa den Maade, som Loven hjemler Kommunalbestyrelsen Ret til.

Ligeledes har Kommunalbestyrelsen eller Bevillingsmyndighederne her i København efter min Opfattelse heller ikke gjort noget for at begrænse Beværtningens Antal, og er der noget, der bidrager til at demoralisere, er det det overmaade store Antal af Udskaenkingssteder. Et udmærket Bevis herfor kan man faa ved at læse Forhørsudskrifterne fra en af de Sager, der har været fremme nu i sidste Sommer. En Bevillingshaver indrømmer dér selv, at hans Beværtning er startet med det Formaal og drives paa den Maade, som det sker, idet der foregaar Drikkeri, Usædelighed, Slagsmaal og den Slags Ting i den. Forretningen er ligefrem baseret paa at drives

paa denne Maade, og den kan ikke oprettholdes økonomisk paa anden Maade. Det er en Selvfølge, at det, at der er et saa stort Overtal af Beværtninger, maa føre til, at mange af dem ikke kan eksistere økonomisk, uden at de kan drives paa en saa frygtelig Maade. Og det er jo ikke blot i Nyhavnskvarteret, men ogsaa paa andre Steder i Byen, at saadant finder Sted. Derfor forekommer det mig, at det er ganske i sin Orden, at man fra Lovgivningsmagts Side søger at raade Bod paa disse ulykkelige Forhold.

Men naar vort Princip har været og er at lægge Ansvaret over paa de kommunale Raad, maa der ogsaa rettes en Appel til de kommunale Raad om at gøre deres Pligt for at raade Bod paa disse ulykkelige Forhold. Alle Parter er jo interesserede deri. Det antager jeg ikke, der kan være to Meninger om. Medhjælperne er interesserede i at rydde den Skamplet af Vejen at have saadanne Arbejdsfæller i deres Fag, som der faktisk er i Medhjælperfaget. At Beværtingerne er i høj Grad interesserede i at faa disse daarlige Beværtninger udryddet, er en Selvfølge, og det vil de sikkert være de første til at indrømme. Københavns Kommune er ligeledes interesseret i det, ikke alene af økonomiske Hensyn, men ogsaa for at modvirke den Demoralisation, som disse frygtelige Beværtninger fører ud over Kommunen og over hele Samfundet, og at Staten, hele Samfundet, er interesseret i, at disse Forhold bliver ændret, er jo lige saa selvfølgelig. Derfor haaber jeg ogsaa, at ikke alene Lovgivningsmagten, men ogsaa Kommunalbestyrelsen vil være medvirkende til at raade Bod paa disse frygtelige Forhold, som den socialdemokratiske Ordfører i Landstinget forleden Dag betegnede som himmelraabende. Jeg tror for øvrigt, at det socialdemokratiske Flertal i Kommunalbestyrelsen skulde tage sig det lidt ad notam, naar deres Partifælle i Landstinget bruger et saadant Udtryk om dette Forhold, og jeg tror, de kunde have godt af at tænke lidt mere over dette og søge at bruge alle de Midler, som Loven hjemler dem, til at raade Bod paa de frygtelige Forhold, der her eksisterer.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til hurtig, og jeg kan tilføje uforandret, Gennemførelse i dette høje Ting.

F. K. Madsen: Som den højtærede Justitsminister udtalte, er dette Forslag kommet fra det andet Ting med Tilslutning fra alle Partiers Side. Jeg kunde derfor for den Sags Skyld godt have nøjedes med paa mit